

MYŚL NA TYDZIEŃ

Jeśli ktoś wyznaje wiarę, powinien prowadzić jedno życie. Każda podwójność jest bolesnym grzechem, raną zadaną Kościołowi i antyświadcstwem.

Bp Wiesław Śmigiel

Radość i słońce

Teraz cieszymy się najdłuższymi dniami w roku, łagodnymi i jasnymi wieczorami. Do radości życia zachęca również o. Leon Knabit, benedyktyn z Tyńca. – Przestań narzekać, zacznij żyć! – mówił on do uczestników spotkań w Toruniu, a także w Grudziądzu i Brodnicy. Radość wypełnia serca tych, którzy brali udział w festynach parafialnych, Spotkaniu Młodych Taizé w Grębocinie i Nowomiejskich Dniach Młodzieży, a także członków Grup Modlitwy Ojca Pio Diecezji Toruńskiej, którzy w Jubileuszowym Roku św. Ojca Pio pragną umacniać się w wierze oraz krzawić modlitewny testament patrona. Radość również wpływa z odnalezienia swojego powołania, czy to do małżeństwa, czy kapłaństwa i życia konsekrowanego, czy diakonatu stałego. To wszystko, co napędza nas radością i ufnością, a także niepokojem i smutkiem, możemy oddać Chrystusowi, który jest światłem i słońcem, które nigdy nie zajdzie. Jego Najświętsze Serce jest – jak mówił papież Leon XIII – „symbolem i żywym obrazem nieskończonej miłości”. Jego Serce czeka na naszą ludzką miłość.

Beata Pieczykura

Iga Czepkowska

Dzieci z Niepublicznego Przedszkola „Aniołkowo” składają kwiaty przy pomniku błogosławionej

ŚWIĘTO MATKI PASTERKI

Od dziewięciu lat Jabłonowu Pomorskiemu patronuje bł. Maria Karłowska, założycielka Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej. Społeczność jabłonowska zapragnęła, aby Matka Maria patronowała nam nie tylko z sanktuarium na Wzgórzu Zamkowym, lecz także, by stała pośród nas w symbolu swego wizerunku

OPRAC. S. RAFAELA OLSZOWA CSDP

Uroczystość odsłonięcia i poświęcenia pomnika bł. Marii Karłowskiej odbyła się 1 czerwca, a jej centrum stanowiła Msza św. w kościele pw. Chrystusa Króla w Jabłonowie Pomorskim, sprawowana przez bp. Wiesława Śmigła, w asyście bp. seniora Andrzeja Suskiego, ks. kan. Grzegorza Tworzewskiego, dziekana i proboszcza miejsca, ks. kan. Janusza Kowalskiego, proboszcza parafii pw. św. Wojciecha w Jabło-

nowie i licznych kapłanów. W Eucharystii uczestniczyli również przedstawiciele władz wojewódzkich i samorządowych, poczty sztandarowe oraz dobroczyńcy i wykonawcy pomnika bł. Matki Pasterki.

Świetlany przykład

Bp Wiesław Śmigiel w homilii przypomniał zebranym znaczenie miłości Bożej, zawartej w sakra-

mentach oraz naszej miłości, szczególnie wobec trudnych bliźnich. Zaznaczył, że najsilniejszy motyw miłości stanowi wiara. Cechowała ona całe życie bł. Marii Karłowskiej, dlatego szła do miejsc, które inni omijali z daleka. Ksiądz Biskup przypomniał, że bł. Maria Karłowska jest pierwszą błogosławioną diecezji toruńskiej. Wypełnia

dokończenie na str. VIII

LUBAWA

Okno Życia

W Lubawie z inicjatywy „Stowarzyszenia św. Józefa” powstało Okno Życia. Jest to trzecie okno w diecezji toruńskiej oraz pierwsze i jedno z nielicznych w Polsce, które funkcjonują w domach prywatnych.

Uroczystego otwarcia nowego Okna Życia 22 maja dokonał bp Wiesław Śmigiel. Odmówił modlitwę błogosławieństwa i poświęcił budynek, w którym właściciele Magdalena i Jarosław Pankowscy planują otworzyć stołówkę dla osób starszych, dzieci oraz ubogich mieszkańców Lubawy.

Dziekan dekanatu lubawskiego ks. kan. Marcin Staniszewski, witając przybyłych na uroczyste otwarcie, powiedział, że „miarą postępu człowieka jest troska i podejście do każdego życia”. Przypomniał także, że pierwsze Okno Życia na świecie otworzył papież Innocenty III, a pierwsze okno w Polsce powstało w 2006 r. Do tej pory dzięki ich działalności uratowano życie blisko 100 dzieci.

Ksiądz Biskup wyraził radość z powstania nowego okna, ale także z inicjatywy mającej na celu troskę o każde życie: od poczęcia do naturalnej śmierci. – Niech to miejsce tętni życiem. Okno zawsze prowadzi do światłości, to okno otwiera się na życie, by dać światło nadziei tym, którzy nie potrafią odczytać życia jako daru i najcenniejszego skarbu – mówił bp Wiesław.

Powstanie Okna Życia w Lubawie związane jest z pragnieniem niesienia pomocy potrzebującym, które wyrażało się w wolontariacie podejmowanym przez Magdalenę Pankowską. Pani Magdalena od wielu lat angażuje się w pomoc charytatywną. Razem z mężem Jarosławem chcieli stworzyć miejsce, w którym osoby samotne, biedne lub po prostu będące w trudnej sytuacji znajdą pomoc. W styczniu br. powołali do istnienia „Stowarzyszenie św. Józefa”. Siedzioba stowarzyszenia mieści się

Uczestnicy uroczystości

Ks. Paweł Borowski

w Lubawie przy ul. Spichlerzowej 14. Jest to stara kamienica, którą Magdalena i Jarosław Pankowscy kupili, wyremontowali i przygotowują do prowadzenia szeroko zakrojonej pomocy społecznej. W tym właśnie budynku otworzono Okno Życia, a niebawem uruchomiona zostanie także stołówka.

Magdalena Pankowska, prezes Stowarzyszenia św. Józefa, podkreśla, że zawsze pragnęła stworzyć miejsce, w którym ludzie przeżywający różne dramaty życiowe będą mogli zna-

leźć pomoc. – Życie jest cudem, dlatego takie okno jest wielką szansą dla dziecka, ale także dla matki. Świadomość, że dziecko żyje sprawia, że kobieta, która na skutek jakiegoś załamania lub tragicznej sytuacji życiowej podjęła tę dramatyczną decyzję, pomaga jej często wyjść z tej trudnej sytuacji – mówi. Wyraziła także nadzieję, że takich okien w Polsce będzie jak najwięcej, gdyż jak mówi: – Dla ocalenia choćby jednego życia warto podjąć każdy trud.

Ks. Paweł Borowski

DEKANAT NOWOMIEJSKI

Dni Młodzieży

Na terenie dawnego klasztoru Ojców Franciszkanów Reformatów w Łąkach Bratniańskich 23 maja odbyły się kolejne już Nowomiejskie Dni Młodzieży. Wzięli w nich udział uczniowie szkół powiatu nowomiejskiego.

W pierwszej części spotkania odbyło się nabożeństwo majowe połączone z rozważaniami o Matce Bożej Łąkowskiej – w miejscu jej objawień. – Tak jak niegdyś dzieci jako pierwsze były świadkami cudu, tak my, dzieci i młodzież, przychodzimy dziś w to miejsce. W miejsce, w którym przez setki lat przybywali pielgrzymi, w które dla

nas, młodzieży Nowego Miasta Lubawskiego i całego powiatu, jest miejscem ważnym w naszej historii, miejscem związanym namacalnie z historią regionu, historią Kościoła na ziemi lubawskiej i z naszą wiarą. Miejscem pięknym i mimo że klasztoru franciszkanów reformatów już tutaj nie ma, to czujemy obecność Maryi. To tutaj niebo staje się bliskie, niemal namacalne – czytali w swoich rozważaniach uczniowie klas gimnazjalnych Szkoły Podstawowej nr 3 im. Filomatów Nowomiejskich.

Uroczystej Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył ks. kan. Zbigniew Markowski, proboszcz pa-

Ks. kan. Zbigniew Markowski przyjmuje dary ofiarne

Archiwum SP nr 3 w Nowym Mieście Lubawskim

rafii pw. św. Tomasza Apostoła w Nowym Mieście Lubawskim, a koncelebransami byli: ks. kan. Edward Barański, proboszcz parafii pw. św. Alberta Chmielowskiego w Bratanie, ks. kan. Sławomir Zedlewski, proboszcz parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Mrocznie oraz

zaproszeni kapłani i wikariusze z dekanatu nowomiejskiego.

Organizatorami spotkania byli: parafia pw. św. Tomasza Apostoła w Nowym Mieście Lubawskim, Szkoła Podstawowa nr 3 im. Filomatów Nowomiejskich oraz Urząd Miejski w Nowym Mieście Lubawskim.

Magdalena Kortez

JABŁONOWO-ZAMEK

Festyn parafialny

Po raz siódmy Rada Parafialna wraz z proboszczem ks. kan. Januszem Kowalskim zorganizowała festyn parafialny w Jabłonowie-Zamku. Wśród gości festynu, który odbył się 20 maja, byli m.in. przełożona generalna Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej matka Gracjana Zborafa wraz z siostrami, rektor Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Toruńskiej ks. kan. Dariusz Zagórski wraz z klerykami, przewodniczący Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego Ryszard Bober, burmistrz miasta i gminy Jabłonowo Pomorskie Przemysław Górski, przewodniczący Rady Miejskiej Jabłonowa Pomorskiego Krzysztof Kamiński wraz z radnymi Rady Miejskiej: Mirosławą Laube i Zbigniewem Mikuliczem, dyrektor Niepublicz-

nego Przedszkola „Aniołkowo” Anna Jankowska.

Na przybyłych czekało mnóstwo atrakcji: gry i zabawy z instruktorem Romualdem Sitniewskim z Centrum Kultury i Sportu w Jabłonowie Pomorskim oraz z siostrami pasterkami, występy muzyczne zespołów Zamkowe Gospoście, Seniorki oraz scholki parafialnej i scholki prowadzonej w świetlicy bł. Marii Karłowskiej. Muzyczny talent zaprezentowała także Monika Metkowska, a gwiazdą wieczoru był zespół Flash. Atrakcją dla najmłodszych okazały się pokazy wozu strażackiego. Każdy mógł posmakować grochówki serwowanej przez harcerzy z Hufca ZHP Jabłonowo Pomorskie im. hm. PL Jana Perszke czy smakołyków przygotowanych przez panie z Kół Gospodyń Wiejskich z terenu gminy Jabłonowo

Iga Czepkowska

Atrakcją dla najmłodszych okazały się pokazy prowadzone przez strażaków

Pomorskie. W czasie festynu prowadzący Marek Buchalski i Marlena Kozłowska przeprowadzili licytację gadżetów, jednak główną atrakcją była loteria. Każdy mógł zakupić los za 5 zł, aby następnie o godz. 18 stanąć do wielkiego losowania nagród.

Podczas festynu wręczono także nagrody laureatom konkursu plastycznego pt. „Jesteśmy

napełnieni Duchem Świętym”. Pierwsze miejsce zajęła Wiktoria Cymańska, drugie Oskar Gabryszak, a trzecie miejsce ex aequo zajęli: Anna Dobrosielska, Maja Miłosz oraz Hubert Dembski. Wyróżnienia otrzymali: Dawid Mróz i Eryk Mróz. Nagrodę pocieszenia otrzymał Fabian Sakowski.

Iga Czepkowska

TORUŃ

Spotkanie z o. Leonem

W maju w diecezji toruńskiej odbył się cykl spotkań z o. Leonem Knabitem, benedyktyńskim tyńieckim. Ten znany szerokiemu gronu zakonnik z niezwykłym humorem ujmując otaczającą go rzeczywistość, nie tracąc przy tym głębokiej wiary osadzonej w zdroworozsądkowy podejście do życia. Zyskuje tym wiernych słuchaczy w każdym przedziale wiekowym. W Grudziądzu, Toruniu i Brodnicy przybyli oni tłumnie, by posłuchać refleksji o. Leona.

Spotkanie toruńskie odbyło się 23 maja w Książnicy Kopernikańskiej przy ul. Słowackiego. O. Leon w grudniu skończy 89 lat, czyli – jak sam podkreśla – jest niewiele młodszy od opactwa tyńieckiego założonego w 1044 r.

Długie życie daje okazję do wielu obserwacji. – Módl się i pracuj. Ważne jest to „i”, bo sama modlitwa to dewocja, a sama praca to Oświęcim – mówił zakonnik. O. Leon Knabit zalecał także: – Przestań narzekać, zacznij żyć! Cieszymy się z tego, kim jesteśmy i co mamy: skończoną szkołę, męża, żonę, pracę i własny kąt, gdyż jak już ktoś znalazł swoją drogę i swoje miejsce na ziemi, jest to powód do szczęścia, radości, a nie narzekania. Warto też zmienić swoje nastawienie do drugiego człowieka i z góry zakładać to raczej, że jest dobry, a nie to, że interesowny, chcący wykorzystać czy po prostu zły. Zmiana podejścia winna być efektem pokochania samego siebie, bo „jak mogę kochać kogoś, jak ja

Joanna Kruczyńska

Kolejka oczekujących na osobiste spotkanie z o. Leonem Knabitem, benedyktyńskim tyńieckim

samego siebie nie kocham?” – zwracał uwagę o. Leon.

Po godzinnym wystąpieniu o. Leon zasiadł do stolika, by podpisywać swoje książki. Chętnych nie brakowało i ustawiła się długa kolejka oczekujących na osobiste spotkanie z benedyktyńskim. Bo

to nie było zwykłe rozdawanie autografów, a spotkanie właśnie – spotkanie, podczas którego o. Leon z każdym zamienił kilka zdań, żartował i błogosławił, dając żywy wyraz swojej tezie: „Nikt nie jest byle jaki”.

Joanna Kruczyńska

OGNIEM POSOLENI

W dniach 25-27 maja w Grębocinie po raz kolejny, już ósmy, odbyło się Spotkanie Młodych Taizé organizowane przez Wspólnotę Słowo Życia i parafię pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus

MARIANNA MUCHA

W tym roku jak zawsze sporą część uczestników stanowiły osoby z Torunia i okolic, ale przyjechali także uczestnicy z innych części kraju, jak choćby z Białegostoku, Gniezna czy Warszawy. Co więcej, w spotkaniu wzięło udział także parę osób z zagranicy: Ukrainy, Węgier, Holandii i Niemiec, dzięki czemu było nie tylko międzynarodowo, lecz także ekumeniczne – tak jak i ekumeniczna jest wspólnota z Taizé, której spotkaniami i modlitwą inspirowane jest gręboćskie spotkanie.

Zawsze w Grębocinie

Schemat spotkania za każdym razem jest podobny. Uczestnicy nocują u gościnnych rodzin w Grębocinie. Biorą udział w modlitwie w stylu zaczerpniętym z Taizé, czyli ze śpiewem psalmów i pieśni, w których w sposób kon-

templacyjny powtarza się jedno i to samo zdanie, z czytaniem Słowa Bożego, chwilą ciszy na rozważenie, w towarzystwie ikon. W Grębocinie w trakcie spotkania taka modlitwa odbywa się w sumie cztery razy – raz w piątek wieczorem i trzy razy w ciągu dnia w sobotę. Oprócz tego miały miejsce: katecheza, rozmowy na zadany temat w kilkuosobowych grupach, warsztaty, czyli spotkania z ciekawymi ludźmi, w niedzielę wspólna Msza św., a po niej piknik.

Z Duchem Świętym

Ten schemat co roku wypełniany jest w różny sposób. Tym razem uczestnicy rozważali temat obecności Ducha Świętego w życiu każdego chrześcijanina – zgodnie z hasłem spotkania: „Ogniem posoleni”, zaczerpniętym z Ewangelii

wg św. Marka (Mk 9, 49). Miało to swój wydźwięk chociażby w sobotniej wieczornej modlitwie. W jej trakcie zapalono siedem świec, z których każda miała symbolizować jeden z darów Ducha Świętego. Każdy uczestnik mógł podejść do wybranej świecy i od niej zapalić swoją świeczkę, prosząc Ducha Świętego o ten z darów, którego najbardziej potrzebuje.

Goście, goście

Każdego roku zmieniają się także goście specjalni spotkania. W tym roku katechezę biblijną poprowadził o. Kordian Szwarc, pochodzący z naszej diecezji franciszkanin, znany ze swojej działalności z grupą Siedem Aniołów i z pielgrzymki przez Polskę z kilkumetrową metalową rybą. Swoją konferencję o. Kordian oparł na ośmiu błogosławieństwach. Wielu uczestnikom

najbardziej w pamięć zapadły słowa ojca, wg których wszystko, każdy brat, siostra, osoba siedząca właśnie obok mnie – jest darem danym przez Boga na tę konkretną chwilę życia. Uczestnicy mogli też wziąć udział w jednym z „warsztatów”. Do wyboru było: spotkanie z jezuitą, duszpasterzem akademickim o. Michałem Kłosińskim oraz Piotrem Przedpełskim, którzy poprowadzili warsztat na temat modlitwy pięciu kluczy i modlitwy uwolnienia; relacja z niezwykłej rowerowej pielgrzymki Zbigniewa Czajki i Jana Kostucha, którzy wyruszyli rowerem z Fatimy do Gdańska przez Moskwę i Przylądek Północny (Nordkapp); spotkanie z pochodzącym z Torunia misjonarzem ks. Czesławem Wojciechowskim na temat jego posługi w Azji, w Hongkongu. Wszyscy uczestnicy mieli także okazję wysłuchać świadectwa

Przyjmowanie uczestników

Katechezę biblijną prowadzi o. Kordian Szwarc OFM

Zdjęcia: Łukasz Jabłoński

Uczestnicy spotkania

życia Bartka Krakowiaka, znanego z fanpage'a „Z Buta do Maryi”, który pieszko przeszedł z Polski do Medjugorie.

Eucharystia

W tym roku Mszę św. na zakończenie spotkania w niedzielę odprawił bp Wiesław Śmigiel. Ksiądz Biskup, odnosząc się do przeżywanej tego dnia w Kościele Niedzieli Trójcy Świętej (której ikona od piątku towarzyszyła uczestnikom w hali modlitw) stwierdził, że najlepiej Trójcę Świętą opisuje słowo „miłość”. Podzielił się także świadectwem tego, jak miłość – rozumiana jako

służbę drugiemu człowiekowi – realizuje w swoim życiu jako pasterz diecezji.

Po uczcie duchowej przyszedł czas na ucztę dla ciała i tradycyjne wspólne zabawy na świeżym powietrzu. Tego roku hitem były zabawy poprowadzone przez siostry szarytki, które pokazały, że życie w habicie nie musi być zawsze poważne, i poprowadziły wiele radosnych zabaw integracyjnych. Po zabawie i grillu nadzedł czas na powroty do domu, ale organizatorzy już teraz zapraszają na przyszłoroczne spotkanie, które odbędzie się w dniach 24-26 maja 2019 r. – oczywiście w Grębocinie.

Hitem były zabawy poprowadzone przez siostry szarytki

Praca w grupach

Jedną z osób składających świadectwo był Bartek Krakowiak (trzeci od lewej), który przeszedł pieszko z Polski do Medjugorie

Zdjęcia: Aleksandra Wojdyło

Uczestnicy kongresu

DO NIEBA ZE ŚW. OJCEM PIO

Trwa Jubileuszowy Rok św. Ojca Pio związany ze 100-leciem otrzymania przez niego stygmatów oraz 50-leciem jego śmierci. W obchody wpisał się 9. Kongres Grup Modlitwy Ojca Pio Diecezji Toruńskiej zorganizowany przez parafię pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Ojca Pio w Grudziądzu

ALEKSANDRA WOJDYŁO

W diecezji toruńskiej zarejestrowanych jest 17 wspólnot zrzeszających czcicieli św. Ojca Pio. Ich przedstawiciele przybyli 26 maja na kongres, aby we wspólnocie rozważać tajemnicę stygmatów swojego patrona, umacniać się w wierze oraz krzewić modlitewny testament patrona. Uczestników spotkania powitał diecezjalny koordynator GMOP ks. kan. Zbigniew Gański.

O. Leon

Znany tyniecki benedyktyn o. Leon Knabit OSB wygłosił konferencję pt. „Modlitwa drogą do przebaczenia”. Mówiąc o dwóch ważnych miejscach pogłębiania wewnętrznego życia (Ścianie Płaczu w Jerozolimie i grobie św. Ojca Pio w Pietrelcinie) oraz o osobistych refleksjach z nimi związanych, podkreślał, aby zawsze trwać na modlitwie, która doprowadza nas do doskonałości i ostatecznego celu, jakim jest niebo. Przywołując postaci bł. Hanry Chrzanowskiej i św. Ojca Pio,

zachęcał do refleksji nad stanem własnej wiary. Mówił też o potrzebie całkowitego zaufania Panu Bogu, przebaczeniu lecz nie zapomnieniu oraz przewartościowaniu własnego życia. – Tak jak głosił św. Jan Paweł II, nie możemy bać się świętości, ale do niej swym życiem dążyć – dodał o. Leon.

W postawie dziecka

Centralną częścią kongresu była Eucharystia, której przewodniczył i homilię wygłosił bp Józef Szamocki. – Inspirując się życiem, świętością i dziełami św. Ojca Pio nie tylko uratujemy siebie, lecz także cały świat, wyprasząc dla wielu ludzi zbawienie – mówił na wstępie kaznodzieja. – Kto ma postawę dziecka Bożego, ten chce się formować, organizować się i dzielić swą wiarą w grupach – dodał. W dalszej części bp Józef mówił o istocie modlitwy jako ratunku i wielkiej mocy. Grupy Modlitwy Ojca Pio, zainspirowane duchowością ich patrona, są szkołą

modlitwy, służby, zawierzenia. – Modlitwa, małość i mądrość – to trzy dziedzictwa w trzech znakach, które dzięki wierności, cierpliwości, wytrwałości i modlitwie doprowadzą nas przez Bożego Ducha do zabawienia – mówił Ksiądz Biskup.

Pokorny sługa Boży

W drugiej części diecezjalnego zjazdu konferencję wygłosił o. Zdzisław Duma OFM Cap, asystent GMOP prowincji krakowskiej. Tematem przewodnim było nawiązanie do motta Jubileuszowego Roku Ojca Pio: „Do nieba z Ojcem Pio”. Na wstępie przypomniał o okolicznościach otrzymania przez świętego kapucyna stygmatów i jego postawie służby i zawierzenia Bogu w codziennym cierpieniu w łączności z ukrzyżowanym Chrystusem. Święty jako pokorny sługa Boży przez 50 lat współuczestniczył w męce Chrystusa i swoje cierpienie stygmatów składał w ofierze – mówił o. Zdzisław. Zachęcił czcicieli do aktywnego włączania się w organizowanie

i uczestnictwo w wydarzeniach tego szczególnego roku. Podkreślał, aby obudzić w sobie i w grupach świadomość jedności, więzi jako duchowych dzieci św. Ojca Pio.

Przed Najświętszym Sakramentem modlitwą Koronki do Serca Jezusowego zawierzano Bogu wszystkie intencje, z którymi czciciele św. Ojca Pio przybyli na diecezjalny kongres.

W ostatniej części spotkania o. Zdzisław Duma przedstawił kalendarz jubileuszowych wydarzeń oraz zaprosił do uczestnictwa w nich (szczegółowe wydarzenia oraz terminy znajdują się na stronie: <https://www.kapucyni.pl/info/7260-do-nieba-z-ojcem-pio-2018-informacja>) oraz podejmowania własnych inicjatyw. Raz jeszcze zwrócił uwagę na potrzebę integracji członków w grupach i między grupami oraz zachęcił do wykorzystywania w tym celu nowoczesnych technik medialnych.

Powierzenie się Matce Bożej oraz błogosławieństwo kapłanów zakończyło kongres.

Bp Józef odbiera dary ofiarne od członków GMOP

DEBATA O DIAKONACIE STAŁYM

Centrum Dialogu Jana Pawła II w Toruniu było 24 maja gospodarzem I ogólnopolskiej debaty o diakonacie stałym zatytułowanej „Diakoniat stały w Kościele w Polsce. Historia – teologia – wyzwania”

RENATA CZERWIŃSKA

To miejsce nieprzypadkowe, bowiem 10 lat temu w pobliskim sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy bp Andrzej Suski (obecny biskup senior naszej diecezji) udzielił pierwszych święceń diakonatu stałego w Polsce ojcu rodziny Tomaszowi Chmielewskiemu. On również był jednym z promotorów tej posługi w naszym kraju oraz inicjatorem Ośrodka Formacji Diakonów Stałych w Przysieku k. Torunia. Obecnie w Toruniu jest trzech diakonów stałych, a w całym kraju – 27. Jak zaznaczył, otwierając debatę, bp Wiesław Śmigiel, posługa ta wciąż stoi przed ważnymi wyzwaniami.

Historia

Biskup senior Andrzej Suski przybliżył historię wprowadzenia w Kościele w Polsce diakonatu stałego, nazywając go „perłą zagubioną i odnalezioną”. Następnie ks. prof. dr hab. Erwin Mateja z Uniwersytetu Opolskiego przedstawił tę historię szerzej, poczynając od wczesnego chrześcijaństwa, nadmienając o jej powolnej deprecjacji, zwłaszcza w czasach Soboru Trydenckiego. Wkrótce posługa diakona (choć, jak zwracali uwagę prelegenci, diakonem, a więc sługą, jest się całe życie) stała się w mentalności wiernych jedynie stopniem przejściowym do święceń kapłańskich. Choć w XIX i XX wieku postawa wobec diakonów zaczęła się zmieniać, a po Soborze Watykańskim II przywrócono w Kościele tę posługę, często powtarza się stereotyp diakona jako przyszłego księdza.

Zupełnie inaczej patrzono na tę posługę w czasach apostołskich, o czym na podstawie Dziejów Apostolskich i listów Pawłowych

mówił ks. dr hab. Dariusz Iwański z Wydziału Teologicznego UMK, który od 2009 r. kierował ośrodkiem w Przysieku. Były to czasy, kiedy funkcje biskupów, prezbiterów i diakonów bywały wymienne, a hierarchia w Kościele dopiero się budowała. Z kolei ks. dr Stanisław Adamiak z Uniwersytetu Warszawskiego objaśnił historię diakonatu na przestrzeni IV-VII wieku. Zaznaczył on, że starożytny diakonat miał inny charakter niż współczesny, choć także wówczas diakoni pomagali ubogim i wspomagali przebieg liturgii. – W starożytności nazywano diakonów oczyma, uszami i sercem biskupa – jak przypomniał bp Andrzej Suski.

Teraźniejszość

Swoim doświadczeniem 30 lat diakonatu podzielił się mieszkający od 40 lat we Francji prof. Michał Masłowski, natomiast Dariusz Chmielewski, od 18 lat redaktor portalu diakonat.pl, przedstawił wyniki badań wykonanych w latach 2010-12 wśród diakonów stałych we Francji, Włoszech, Niemczech oraz w Polsce. Przedstawił on w nich posługę diakonów na tle ich rodzin. Jego respondenci nadmienili, że ojcostwo wykształciło w nich cechy, takie jak: empatia, cierpliwość, mądrość, wierność, które pomagają w posłudze diakonńskiej.

Warto zaznaczyć, że wprowadzenie w Polsce posługi diakona nie łączyło się – jak w krajach zachodnich – z kryzysem kapłaństwa. Jak zwrócił uwagę ks. prof. dr hab. Helmut Sobczko z Uniwersytetu Opolskiego, w naszym kraju jest to ciągle pewne novum, jednak możemy już teraz wystrzegać się pew-

nych błędów. Plusem w Polsce jest długa (5-7 lat) i dogłębna formacja kandydata do święceń – choć warto starać się o formację stałą. Profesor podjął też temat tytułatury („ksiądz diakon” – choć w języku polskim to słowo kojarzy się tylko z kapłanem) oraz stroju (koloratka, sutanna), co spotkało się z żywym odzewem słuchaczy podczas dyskusji.

Świadectwa

W ostatniej części spotkania świadectwami swojego powołania dzie-

liło się dwóch diakonów stałych – dr Marek Czogalik i prof. Waldemar Rozynkowski oraz Adam Runiewicz przygotowujący się do posługi w archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej. Dariusz Chmielewski przedstawił obraz diakona w mediach społecznościowych.

Podsumowując debatę, diakoni uczestniczący w sesji zwrócili uwagę, że warto patrzeć na diakonat jako na jedno z powołań. Posługa ta nie stoi w opozycji do kapłaństwa, ale pomaga jeszcze bardziej je kochać.

Od lewej: Dariusz Chmielewski, Marek Czogalik, Andrzej Runiewicz, Waldemar Rozynkowski

Temat debaty wywołał żywe dyskusje

Zdjęcia: Renata Czerwińska

ŚWIĘTO MATKI PASTERKI

dokończenie ze str. I

ona w swoim życiu to, do czego wezwał wszystkich Ojciec Święty Franciszek w dniu swego wyboru na Stolicę Piotrową, do wyjścia na peryferie świata, do biednych pod względem materialnym oraz na peryferia egzystencjalne, gdzie istnieją ból, ignorancja i utrata wiary. Celebrans podsumował swoje rozważania stwierdzeniem, że bł. Maria Karłowska w historii swego życia pozostawiła nam świetlany przykład wiary i miłości, dlatego pomnik jej poświęcony nabierze w jabłonowskim społeczeństwie i poza nim nie tylko wartości historycznej, ale wezwie do rachunku sumienia, będzie krzykiem ostrzeżenia i zaproszeniem do życia wiarą oraz świadczenia konkretnej pomocy i miłości.

Spotkanie przeszłości z przyszłością

Po Mszy św. księża biskupi i kapłani wraz ze wszystkimi uczestnikami uroczystości udali się w pochodzie prowadzonym przez Chorągiew Husarską Województwa Kujawsko-Pomorskiego, przy akompaniamencie orkiestry dętej ze Świdziebni na skwer przy zbiegu ulic Mostowej i Wigury, gdzie usytuowano pomnik bł. Matki Marii Karłowskiej. Ceremonię poświęcenia pomnika otworzyła pieśń „Gaude Mater

Siostry pasterki przy pomniku bł. Marii Karłowskiej

Polonia”. Był to akcent patriotyczny w 100. rocznicę odzyskania niepodległości przez naszą ojczyznę, której gorliwie służyła bł. Maria Karłowska. Następnie delegaci władz kościelnych, wojewódzkich i samorządowych oraz Komitetu Społecznej Budowy Pomnika na czele z przewodniczącym komitetu Ryszardem Boberem i matką generalną Gracjaną Zborąłą zabrali głos na temat znaczenia symboli patriotyczno-religijnych i utrwalania historii dla potomnych.

W Akcie Przekazania Pomnika bł. Marii Karłowskiej mieszkańcom Jabłonowa Pomorskiego odczytany przez przedstawicieli Komitetu Budowy Pomnika padły m.in. słowa: „Dla mieszkańców miasta i gminy Jabłonowo Pomorskie błogosławiona jest symboliem ogromnej siły i bezgranicznej miłości do Boga oraz ludzi, a także wzorem patriotyzmu i poświęcenia się dla dobra Ojczyzny. Wierzymy, że jej postać – utrwalaona w brązie przez artystę

rzeźbiarza Adama Kubę Matejkowskiego – każdego dnia będzie przypominać mieszkańcom o wartościach propagowanych przez Patronkę Jabłonowa.

Przekazując dar w postaci pomnika, wyrażamy naszą pewnością, że władze miasta i gminy Jabłonowo Pomorskie otoczą ten pomnik serdeczną opieką i prześlą troskę o niego kolejnym pokoleniom mieszkańców, uwzględniając, że jest on wyrazem szczególnej troski o pielęgnowanie bogatego dziedzictwa, jakie pozostawiła po sobie bł. Matka Maria Karłowska”.

Artysta rzeźbiarz dodał, że siadając na kamiennej ławce wkomponowanej w pomnik, można stać się uczestnikiem spotkania przeszłości z przyszłością, a także obcowania ze sztuką. I jeżeli ktoś zdobędzie się na chwilę refleksji w tej scenerii codzienności, „pomnik osiągnął swój cel”.

Po słowach pełnych uznania dla dzieła bł. Matki Marii nastą-

piło odsłonięcie i poświęcenie pomnika, którego dokonał bp Wiesław Śmigiel w towarzystwie przedstawicieli duchowieństwa i władz lokalnych oraz najmłodszej z sióstr pasterek.

Zwieńczeniem uroczystości był koncert „Bo to Polska właśnie” w wykonaniu artystów Polskiej Opery Kameralnej w Łodzi pod kierownictwem sławnego śpiewaka operowego (bas) Kazimierza Kowalskiego. Wykonawcy zaprezentowali utwory polskiej i światowej muzyki operowej. Wraz z nimi kilka utworów wykonała mieszkanka Jabłonowa Aleksandra Śliwowska, studentka Akademii Sztuki w Szczecinie. Dzieci z jabłonowskiego Niepublicznego Przedszkola „Aniołkowo” pierwsze złożyły kwiaty na pomniku bł. Matki Pasterki, jakby wyczyły miłość błogosławionej patronki miasta i odczytały ukryte słowa: „Będę waszą przed i poza grobem Matką Pasterką”.

Oprac.
s. Rafała Olszowa CSDP

niedziela
głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski (redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń,
tel. 56 622 35 30 e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura, tel. 34 369 43 85